Отношенията на Бълг. Царе съ Римскитѣ папи е една отъ най важнитѣ ръси на нашата история. Предметна е интересенъ отъ сякъ страна за да се изучи едно внимателно разглеждане и едно пълно подробно отъ страни на такое важно и способно редъ. Тези отношения между Римъ и Търново, когато представяватъ едно интересна страна въ полит. живот на нас. Българитѣ отбѣгнатѣ отъ единственнѣ центъръ трѣбало да се обличатъ ако не съ физическа сила, поне съ нравственѣ подкрепления, въ доказванията си за самостоятелность и за борба противъ амбициитѣ на подкрепа друго царство Византия. Такъвъ центъръ тѣ намираха да намѣрятъ освенъ въ Римъ, когато винаги е билъ въ непримѣнски враждебенъ къмъ Изтокъ. Особенно въ времената за които говоря сега, тази политика на Бълг. Царе е само благоразумна но и необходима постъпка на Бълг. Царе. Обстоятелствата сполучиха на Българитѣ да се освободятъ отъ Изтокъ, но Византия пакъ настоятелствуваше и бунтитѣ или въ другидесетъ обстоятелствата пакъ имаха да и сполучатъ да турятъ Българитѣ въ ново подъ властьта си. Като гледа на страданията си Българитѣ, Бълг. Царе въ тази времена не само имаха да се изнасятъ на нравственѣ под-